

ПОЖОВКЛІ СТОРІНКИ ДАВНІХ РУКОПИСІВ

◆ ЗАХОПЛЕННЯ КРАЄЗНАВСТВОМ

Вже котрий рік житель села Вичівка, в минулому - вчитель математики Олексій Олексійович Музичко свій вільний час присвячує вивченню історії свого села, зокрема, й історії місцевого храму, оскільки основним джерелом дослідження краєзнавця є залишки старого церковного архіву. Потрапили ці давні документи, відомості та описи до рук Олексія Олексійовича після нещасного випадку. Кілька років тому у Вичівці загорілась церковна дзвіниця, а саме там, у підсобному приміщенні, й зберігався церковний архів. Від вогню та дій пожежників, частина документів була втрачена або пошкоджена. Залишки, що вціліли, із дозволу батюшки, Олексія Олексійович забрав до дому. Ось з того часу, перегортаючи пожовклі папери, відкриваючи давні книги, поринув він у царину вивчення історії свого села. Найперше, що дослідив, так це відомості про будівничого храму, поміщика Адама Скірмунта, католика за віросповіданням. «Мабуть, через це і поставлена Вичівська церква вітарем на захід, у католицьких традиціях храмубудування», - робить припущення Олексій Олексійович.

- Було, до четвертої години ночі просиджував над паперами, перечитував, розбирав давні рукописи. По крупичях відшукував найменші дрібниці із минулого життя. Вдалося встановити по документах та спогадах людей навіть імена усіх священиків, котрі служили у Вичівській церкві, від дня будівництва і до теперішнього часу. Це теж наша історія і її не варто забувати, - резюмує вичівський краєзнавець.

Олексій Олексійович, по записах у давніх документах, встановив і походження деяких вичівських родів. Наприклад, свій родовід дослідив аж за двісті років. Вивчаючи і співставляючи факти та записи, дійшов висновку, що усі, хто носить прізвище Музичко у Вичівці, походять із одного роду. І тепер поміж собою являються родичами, але у різних родових колінах. Хтось у третьому, четвертому роді, а хтось і у восьмому. Для цього краєзнавець списав, розкреслив родовим деревом не одного шкільного зошита.

- Приходять до мене земляки й з іншими прізвищами, щоб і їх родовід відшукав. Приємно, коли люди цікавляться таким. А для мене удвічі приємніше, адже знову листаю пожовклі сторінки церковних книг. Хочу відзначити добротне збереження чорнил та гарну каліграфію записувачів. Є документи, котрі читаються зовсім легко. А якщо зважити, що значну частину свого життя я просидів над учнівськими зошитами, то вміння та досвід розрізняти каліграфію і почерк у мене все ж є чималий. Що значно полегшує працю із документами, - розповідає Олексій Олексійович.

- З цих давніх документів можна дізнатися про кількість населення нашого села і його соціальний склад, - продовжує краєзнавець. - Так, наприклад, у селі Вичівка в 1845 році було 90 селянських дворів, у котрих проживали 361 людина чоловічої статі та 396 - жіночої. У сусідній Бродниці, церква котрої була приписною до Вичівської, у 18 оселях проживали 73 особи чоловічої та 64 - жіночої статі. А вже на

початку двадцятого століття, у 1906 році, у Вичівці налічувалось 120 дворів, в котрих проживали 481 особа чоловічої та 446 - жіночої статі. Є відомості про таку соціальну категорію тодішніх жителів як військові. На той час їх у Вичівці було аж 37 осель, в котрих проживали 149 чоловіків та 151 жителька жіночої статі. Зрозуміло, що у цих документах йде мова про мешканців тільки православного віросповідання, а, отже, повну картину населення вони не подають.

Багато інших цікавих відомостей зберігають пожовклі сторінки давніх рукописів. Для Олексія Олексійовича Музичка, у свої сімдесят, це наступні, нові теми досліджень.

Павло ДУБІНЕЦЬ